

SİYASAL İSLAMCI SİYASETTE ÇÖKÜŞ -3

HAKAN PAKSOY

Siyasal İslamcı siyasette çöküş-3

Hakan Paksoy

Birinci yazıda dinî gruplar, ikinci yazıda da etnik grupların üzerinden egemenlik paylaşımının millet yapısına verdiği zarara baktık. Siyasal İslamcı siyasetin Türkiye'yi soktuğu açmazlara mercek tuttuk. Birincisini Lübnan, diğerini İspanya örneği üzerinden anlamaya çalıştık. Şimdi de içeriye bakma zamanı. Bunu da iki bölümde ele alacağım. Birincisi ülke geneline, ikincisi İslamcı siyasetin mahallesine yönelik değerlendirmeler olacak.

Türkiye uzun zamandır bir kutuplaşmanın içine sokuldu. Dış politika, iç politika, devlet, parti, kişi ya da grup her şey birbirine girdi. Büyük çoğunluğu bilinçli tercihler. Fakat artık devam ettiremeyecekleri bir seviyeye gelindi. Yeni bir, yaratılan ya da yaratılacak fiilî durumların hukukileştirilmesi teklifiyle karşılaşırsak sürpriz olmayacak.

Yazı serisine başlarken tarihle hesaplaşıyorlar demiştim. Bunu birkaç örnekle açıklamak daha iyi olacak. Aslında kitap(lar) boyutunda birçok örnek var ancak birkaçı değerlendirmekle yetineceğiz. Bu kadarı bile Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu izah ediyor.

Tarihi tersine çevirmek isterken

2017'deki Yunanistan seyahatinde Yunanistan Cumhurbaşkanı'yla yaşanan "Lozan güncellenmeli" tartışması hafızalarda tazeliğini koruyor. Ne gariptir ki Cumhurbaşkanı Erdoğan güncelleyelim, Yunanistan Cumhurbaşkanı güncellenemez diyordu.

Seyahat sonrası dönemin Yunan dışişleri bakanının kendi kamuoyuna yaptığı açıklama Türkiye'de çok gündeme gelmedi. *Merak etmeyin söylenenler Türkiye'nin güney sınırlarıyla ilgili* demişti. Haklıydı. Türkiye'yi yönetenlerin adalarımızı işgal eden Yunanistan'a, ilk işgalden bugüne kadar hiç sesleri çıkmadı. Hâlbuki adalarımızın işgali cumhuriyet tarihindeki ilk toprak kaybımızdı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan valilere (10 Ocak 2024), askerlere (14 Ağustos 2024) ve kamuoyuna (26 Ağustos 2024) "ilayî kelimetullah"tan bahsetmişti. "Davamız, güneşin doğup battığı her yere 'ilayî kelimetullah'ı götürme davasıdır." cümlesini kurmuştu. İ'lâ-yi kelimetullah, İslam dinini yaymak için yapılan çalışmaları kastediyor. İçinde fetih de var cihat da.

Bir yanda i'lâ-yi kelimetullah diyorlar ama getirildiğimiz yer İstanbul Fatih'teki bir kilise papazının "ekümenik (evrensel H.P) patrik hazretleri (!)" yapılması oldu. Papazı ekümenik etmek yetmedi, Heybeliada Ruhban okulunu açmaya geldi sıra. Bugünlerde, Türk eğitim müfredatına tâbi olmadan açılacağına dair haberler basında görülüyor.

Anlayacağımız, bir yandan İ'lâ-yi kelimetullah derken diğer yanda, sessiz sedasız, bir kilisenin papazı 'constantinapolis (İstanbul H.P) ekümenik patriği' hâline getirildi. Osmanlı'da yıkılmaya böyle yaklaşmıştı.

Sadece ruhban okulunun açılması değil Atina'da Gökçeada ve Bozcaada'yı ilhak konferansı haberi basında çıktı. Yunanistan cumhurbaşkanı ve Fener kilisesi papazı Bartholomeos da katıldı. Dışişleri ve başka bir yetkiliden hiç ses çıkmadı.

Boğazlar meselesi de var(dı)

Ara başlığa bakıp da 1936 öncesini anlatacağımı düşünmeyin lütfen. Elbette o dönemi yazmayacağım. Biliyorum ki Montrö ile Boğazlar meselemizi çözmüştük. Ama Türkiye'yi yönetenler öyle düşünmüyor olsalar gerek dönemin TBMM başkanı Montrö'nün *cumhurbaşkanı tarafından feshedilebileceğini* söylemişti.

104 emekli amiralin Montrö'nün Türkiye için hayati önemde olduğuna dair açıklaması [fırtınalar kopardı](#). Cumhurbaşkanı, "*Montrö'nün ülkemize sağladığı kazanımları önemli görüyor, daha iyisi için imkân bulana kadar Montrö'ye bağlılığımızı sürdürüyoruz*" dedi. Amirallerden gözaltına alınanlar, hakkında dava açılanlar oldu. Ama Ukrayna Rusya savaşı amiralleri haklı çıkardı. Haklıydılar, çünkü büyük Atatürk Boğazlar düğümünü çözdü demişlerdi.

Ya sınırlarımız

Kevgire döndü. Sadece güney de değil İran sınırlarımız da yol geçen hanı gibiydi, gelen girdi. Kimsenin, hatta resmî görevlilerin ve iktidar siyasetçilerinin de bilmediği sayıda yabancı kaçak ve Suriyeli sığınmacı ülkemize doldu. Çoğu Afrika'dan, Suriye'den ve Afganistan'dan olmak üzere birçok ülkeden kaçakların depo ülkesi olduk. Galiba Afganlar için ABD ile anlaşılmıştı ama bu teyitli değil. Fakat bir gün bunlar mutlaka açığa çıkacaktır.

Sığınmacı ve kaçakların gelmeleri yetmedi. Bu insanlara ayrıcalıklar tanındı. Sağlık hizmeti bedava, hiçbir mevzuata uymadan ticaret yapma, özellikle Suriyelilere Arapça eğitim verilmesi, sadece beyanla üniversitelere kabul edilme bunlardan sadece birkaçı.

Sınır illerimiz Hatay, Gaziantep, Kilis ve İstanbul başta olmak üzere daha birçok ilimizin nüfus yapısı değişti.

Bu da bilinçli tercih görünüyor. Geldiğimiz aşamada artık sadece "*Türk, Kürt, Arap, Sünni, Alevi ... 85 milyonun tamamının ortak yurdu*" vurgusu duyulmaya başlandı. Artık başka etnik unsurlar sayılmaz oldu.

Güneydeki garnizon devletçikler

İlk başta Irak'ta, kuzeyinde kuruldu. Irak, Arap cumhuriyeti iken Arap Kürt devleti hâline geldi. Şimdi aynı plan Suriye'de uygulanıyor.

Önce 2016 yılına bir bakalım. Türk tarihinin en utanç verici günlerinden birisi olan 15 Temmuz'dan bir buçuk ay önce, 26 Haziran'da başlayan [Rakka Operasyonu'nu](#) hatırlamak gerekiyor.

Bu operasyonu, ABD ile bugün SDG dedikleri PKK/PYD teröristleri birlikte yaptılar. Operasyondan iki ay önce Cumhurbaşkanı Erdoğan ABD'ye gitmişti. Dönemin ABD Başkan Yardımcısı olan Biden'la yapılan görüşmelerden sonra bu operasyona yeşil ışık yakıldı. Sonrası malum, artık Fırat'ın doğusu diye bir bölge ortaya çıktı. Hoş, Fırat'ın batı kıyısındaki Menbiç şehrini de aldılar. Stratejik M4 karayolunun batı çıkışıydı. Fırat Nehri'nin üzerindeki baraj geçişleri dahil karayolları PKK/PYD kontrolüne geçti.

O dönemde. Hatay sınırlarımızdaki Afrin de PKK/PYD kontrolündeydi. Kahraman Türk Ordusu 15 Temmuz ihanetinden sadece bir ay dokuz gün sonra Fırat Kalkanı Harekâtını yaptı. Yoksa ara kapandığında İskenderun Körfezi, yani Atatürk'ün dehası ile Tayfur Sökmen ve kahraman Hataylılar tarafından anavatana katılan Hatay tehdit altına girmek üzereydi. Önlemek için nice şehitler verildi.

Sonra Zeytin Dalı Harekâtı'yla Afrin'deki teröristler de kovalandı.

Peki, sonra ne oldu, yönetimin izlediği siyasette bir değişiklik oldu mu? Hiç değişmeden *menzillerine* yürümeye devam ettiler. Dönemin Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu 4 Haziran 2018'de ABD'ye gitti. İki dışişleri bakanı bir araya geldiler.

"Menbiç için "ABD ve Türk Hükümeti Menbiç bölgesinde istikrar ve özyönetim getirecek bir anlaşmaya vardı." sözleri ABD Dışişleri Sözcüsü Heather Nauert'e ait (4 Haziran 2017).

"Menbiç için dördü iş birliği olacak. Türkiye, ABD, Bağdat, Erbil" (5 Haziran, Antalya) İyi de Menbiç nere, Bağdat ve Erbil nere? Ama bu bile PKK/PYD devletliğini ya da "Kürdistan (!)" meselesini tek başına izah etmez mi?

Saymakla bitmeyen olaylar

Sonra ne oldu dersiniz? Sadece birkaçına bakalım. Biz Fırat'ın doğusuna Barış Pınarı Operasyonu ile girdik. Bir hafta sonra ABD'den bir mektup geldiği basına sızdırıldı. Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'na "Ahmaklık etme" diyordu. Sineye çekildi.

Rahip Brunson bu dönemde bırakıldı. Halbuki, "Bu fakir bu görevde olduğu sürece bu teröristi alamazsın. Çünkü Müslüman bir delikten, yılan deliğinden bir defa sokulur." Denmişti.

Gazeteci Deniz Yücel vakası da benzer bir şekilde gerçekleşti. Brunson'da ABD, Yücel'de de Almanya'nın baskılarına dayanılmadı.

Bu süreçlerde "Biz de S 400 alırız, ne olmuş yani" dedik ve aldık. Aldık almasına ama hâlâ depoda. F 35 projesinden çıkarıldık. Yeni uçak alamadık. Hiçbir uçak üreticisi yanaşmadı.

15 Temmuz ihanetini "Alın secdeye gelenler (!)" yaptılar. Onların dışındaki "Alın secdeye gelenler (!)", devletin diğer kurumlarında hâkimiyetlerini pekiştirdikçe pekiştirdiler.

Geldiğimiz yer

Sadece Kur Korumalı Mevduat hesabı bile, tek başına, vicdanları sızlatmakta. Fakirden alınıp zengine aktarılan yeni kaynak oldu. Barınacak yer bulamayan üniversiteliler, ucuz kent lokantaları önünde her geçen gün biraz daha uzayan yemek kuyrukları toplumun durumunu yansıtıyor. Düşünen ve vicdanı olanlarda büyük travmalara yol açıyor.

Bir tarafta ayakta kalmak için büyük zorluklar yaşayanlar diğer tarafta lüks ve şatafat... Ve bütün bunların niçin olduğunu anlamaya çalışanlar... Türkiye, ruhlarda fırtınalar esen insanların ülkesi oldu.

Halide Edip Adıvar'ın Atatürk'e yazdığı mektuptaki, "**Siyasî istikrazlar** [borçlanmalar] **siyasî esareti tezyit** [büyütüyor] **ediyor.**" cümlesi tam da bugünü anlatıyor... Bu borçlanmaları hem iç hem de dış borçlar olarak düşünmek gerekir.

Devam edecek.